

Adventní PUTOVÁNÍ

Blížil se konec listopadu. To je normálně krásná doba. Protože se doma pletou adventní věnce, maminka přinese do kuchyně krabici s formičkami na vánoční cukroví, v kuchyni začne vonět vanilkový cukr a v obýváku chvojí. Co nevidět se zapálí na věnci první svíčka. A právě, když se Maruščiny myšlenky dostaly k té první svíčce, ucítila zase ten pocit v břiše. Jako kdyby jí tam něco píchlo. Ne doopravdy, byl to jen takový pocit. Měla ho pokaždé, když si na to vzpomněla.

Na začátku prosince půjde maminka do nemocnice. Napřed s tátou říkali, že to bude jen na pár dnů. Ale předevčírem začali naznačovat, že to může trvat i déle. Kdoví, jestli se maminka vrátí do Vánoc... Zítra přijede babička. Letos s nimi bude připravovat Vánoce ona. Což je něco, co si Maruška neumí absolutně představit. Babička je hodná a stará.

„Vy starší jí musíte se vším pomáhat,“ řekla maminka a dělala, jako že jí přitom není smutno. Ale bylo jí smutno. Maruška to poznala podle očí, kterými přitom rychle zamrkala. Maruška musela také zamrkat, aby nebylo vidět, že se jí chce brečet. Protože od toho dne, kdy se dozvěděla, že je maminka nemocná, nosí v sobě strach. Leží v jejím těle někde za žaludkem. Proto má ten pocit, že jí tam něco píchá... Kdyby aspoň ve škole byla řeč s Hankou. Ale není. Maruška se s ní včera pohádala. Kvůli Vánocům. Nemá se vytahovat. No, tak dostala k narozeninám od svého táty vybavení na lyže. No a co? Až budu velká, vydělám hodně peněz a koupím si ještě lepší.

A taky se nemusela na Marušku, když to na ní křičela o přestávce, hned vrhnout, jako kdyby se chtěla prát.

„Holky a rvačky?“ krotila je paní učitelka: „To by nám tu ještě tak scházelo.“

Naoko udělaly, jako že se usmířily. Ale ne-usmířily. Nemluví spolu. Proto je zvláštní, že si dnes po vyučování vede do svého kabinetu paní učitelka jenom Marušku. Hanka už je dávno na obědě.

„Maruško, byl za mnou tatínek, řekl mi, že budeš mít maminku na pár týdnů v nemocnici...“ A paní učitelka několikrát rychle zamrkala. Maruška taky.

„Když máš takové trápení, snadno ti to ujde a třeba se pohádáš s Hankou. Ale prosím tě, zkus to zase nějak napravit. Ty aspoň víš, že budete doma pohromadě s tatínkem a s babičkou, ale Hanka...“

A paní učitelka svěřila Marušce tajemství: Hančina maminka už v nemocnici je. Hanka se to dozvěděla, až když byla na víkend u táty a vlastně se už nemohla k mamince vrátit. Báli se jí to říct dřív, aby se netrápila zbytečně. A protože se ten její strejda Patrik stará o brášku, Hanku poslal k jejímu tatínkovi. Ale u tatínka má teta Helča plno práce s Hančiny druhým bratříčkem. A navíc je to v Brně. Jestli tam Hanka zůstane, nebude jezdit za svým poníkem a i do školy to bude mít pěkně daleko. Hanka se taky trápí.

„Někdy je život těžký, Maruško...“ dořekla potichu paní učitelka.

Je to tak. Někdy může mít člověk téměř všechny věci, které by chtěl, a stejně nemůže mít radost. Možná, že proto si Maruška po cestě domů vzpomněla na oslíka, Marii a Josefa, jak putovali do Betléma. I když vlastně přesně nevěděla, co mají společného s předvánoční dobou u nich doma a u Hanky. Ale ano, něco společného mají...

Povídejte si

Myslíte si také, že se nějak podobá to, co prožívají rodiny Marušky a Hanky tomu, co zažívali Josef a Marie po cestě do Betléma? Jestliže ano, v čem tu podobnost vidíte? Jestli ne, umíte vysvětlit, proč si nejsou podobné?

Jaké pocity patří podle vás k Vánocům? A jaké k nim naopak vůbec nepatří? Našli byste některé v dnešním příběhu Marušky a Hanky?

Myslíte si, že by Maruše myšlenka na Marii a Josefa, jak putovali do Betléma, mohla nějak pomoci v jejím trápení? Napadlo by vás jak? A jestli si myslíte, že nemohla, napadlo by vás, proč ne?

Která z obou děvčat podle vás prožívá v příběhu větší trápení? Jestli jste na to přišli, v čem se podle vás trápení děvčat liší? A v čem je podobné?

Kdyby se takový případ, že by vážně onemocněly dvěma dětem maminky, stal ve vaší třídě, napadá vás, zda byste mohli takovým dětem nějak pomoci vy?

Mohou v takovém případě křesťanské děti dělat totéž co děti bez křesťanské víry? Nebo mohou dělat různé věci? Nebo nemohou udělat nic? Věděli byste proč?

Pozor!
Tohle jsou filozofické otázky, které nemají jednu jasnou odpověď! Mají za úkol učit nás přemýšlet, hledat důvody svých tvrzení a povídat si o nich.

Tak zase
příště...

